

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان متمرکز بر شفقت بر نظم جویی شناختی هیجانی، امید به زندگی و دلزدگی زناشویی زنان قربانی خشونت شهر اصفهان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و دومین همایش ملی زیستن با کیفیت از منظر روانشناسی، مشاوره و مددکاری اجتماعی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

الیه مشهدی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی بالینی خانواده، واحد خمینی شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

بتول امین جعفری - استادیار، گروه مددکاری اجتماعی، واحد خمینی شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، خمینی شهر، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از درمان متمرکز بر شفقت کمک به افراد برای بهبود عاطفی و روانی یا تشویق آنها به دلسوز بودن با خود و دیگران است. مطالعه حاضر با هدف اثربخشی درمان متمرکز بر شفقت بر نظمجویی شناختی هیجانی، امید به زندگی و دلزدگی زناشویی زنان قربانی خشونت شهر اصفهان انجام گردید. پژوهش حاضر از حیث هدف کاربردی و از نظر شیوه گردآوری اطلاعات و برنامه درمانی در قالب یک پژوهش نیمه آزمایشی با گروه گواه، با طرح پیش آزمون-پس آزمون برای دو گروه آزمایش و گواه صورت گرفت. جامعه آماری این پژوهش شامل زنان شهر اصفهان بود که قربانی خشونت بودند و در سال ۱۴۰۱، ۱۴۰۲ به منظور درمان به کلینیک های روانشناختی شهر اصفهان برای درمان مراجعه کرده بودند. حجم نمونه شامل ۳۰ زن بودند که در دو گروه آزمایش و کنترل مورد بررسی قرار گرفتند. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه نظم جویی شناختی هیجانی گارنفسکی، کرایچ و اسپینهاون (۲۰۰۱)، پرسشنامه امید به زندگی که توسط اسنایدر (۱۹۹۱) و پرسشنامه دلزدگی زناشویی پانیز (۲۰۰۴) بود. تجزیه و تحلیل داده ها توسط آمار توصیفی و آمار استنباطی (تحلیل کوواریانس) انجام شد. بر اساس نتایج، درمان متمرکز بر شفقت میتواند امید به زندگی را در زنان خشونت دیده افزایش دهد و دلزدگی زناشویی آنها را کاهش دهد؛ اما نظمجویی شناختی هیجانی در رابطه با درمان متمرکز بر شفقت تغییر چندانی نداشت.

کلمات کلیدی:

درمان متمرکز بر شفقت، نظم جویی شناختی هیجانی، امید به زندگی، دلزدگی زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2010182>

